

Sygn. akt III Cz 819/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędziowie SO Magdalena Balion – Hajduk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., T. W., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., W. K., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., (...) Spółki Akcyjnej w W. i (...) w W. Oddział w R.

z udziałem H. K.

przeciwko dłużnicze S. K.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości prowadzoną przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim P. S. w sprawach o sygnaturach akt egzekucyjnych Km 2868/07, Km 1340/07, Km 2267/07, Km 2268/07, Km 949/12, Km 1163/12, Km 1827/12

na skutek zażalenia uczestniczki H. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt I Co 544/08

postanawia:

1. sprostować oczywistą niedokładność w części wstępnej zaskarżonego postanowienia poprzez wskazanie, że sprawa jest z wniosku wierzycieli (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., T. W., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., W. K., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., (...) Spółki Akcyjnej w W. i (...) w W. Oddział w R. z udziałem H. K. przeciwko dłużnicze S. K. o świadczenie pieniężne w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości prowadzoną przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim P. S. w sprawach o sygnaturach akt egzekucyjnych Km 2868/07, Km 1340/07, Km 2267/07, Km 2268/07, Km 949/12, Km 1163/12, Km 1827/12;

2. oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Cz 819/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim stwierdził wygaśnięcie skutków przybicia udzielonego na rzecz H. K. postanowieniem z dnia 10 lipca 2012 r. (pkt 1) oraz stwierdził utratę rękojmi w wysokości 35 800 zł (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że 29 września 2014 roku odrzucono wniosek H. K. o wyznaczenie nowego terminu zapłaty, a nabywca w terminie nie uiścił ceny nabycia. Podstawę prawną tego orzeczenia stanowiły przepisy art. 967 k.p.c. i art. 969 § 1 k.p.c.

Zażalenie to postanowienie złożyła H. K. i wniosła o jego uchylenie, gdyż uiściła cenę nabycia i przedstawiła wpłaty dotyczące przybicia oraz załączyła przelew na kwotę 20288 zł z datą 6 maja 2013 r., a Sąd Rejonowy miał jej wyznaczyć nowy termin do uiszczenia ceny nabycia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy dnia 29 września 2014 roku rozpoznał wniosek skarżącej z 16 kwietnia 2013 roku o wyznaczenie nowego terminu do uiszczenia ceny nabycia odrzucając go, gdyż został złożony po terminie.

Ponadto Sąd Rejonowy 17 sierpnia 2013 roku zwrócił wniosek skarżącej o przywrócenie terminu do uiszczenia ceny nabycia, gdyż pomimo zobowiązania do zapłaty kwoty 202880 zł nie został ona uiszczona, a zapłacona dnia 6 maja 2013 r. kwota 20288 zł nie stanowi ceny nabycia, o którą wezwał Sąd Rejonowy 9 lipca 2013 roku w ramach usunięcia braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu.

Rozpoznanie wniosku skarżącej z 16 kwietnia 2013 roku pozwala na ustalenie terminu uiszczenia reszty ceny nabycia. Jego odrzucenie powoduje, że tego wniosku nie ma. Odrzucenie w tym zakresie jest prawidłowe, albowiem merytorycznie taki wniosek można byłoby rozpoznać tylko i wyłącznie wówczas, gdyby został złożony w ustawowym terminie 14 dni wynikającym z art. 967 zd. 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 sierpnia 200 r., sygn. akt IV CKN 1220/00, LEX nr 52554). Dopiero wtedy, po merytorycznym rozpoznaniu wniosku, należałoby rozstrzygnąć, czy istnieje konieczność ponownego wezwania do uiszczenia reszty ceny nabycia (w tym zakresie powołane powyżej postanowienie Sądu Najwyższego oraz literatura – M. Krakowiak: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie egzekucyjne. Komentarz do artykułów 758 – 1088, pod red. J. Jankowskiego, wyd. BECK z 2016 roku, teza 11 do art. 967 – są rozbieżne). Jednak odrzucenie tego wniosku z uwagi na złożenie go po terminie oznacza, że sąd nie może brać pod uwagę jego złożenia i ponownie wzywać do złożenia reszty ceny nabycia, a więc w tym postępowaniu nie trzeba oceniać czy koniecznym było ponowne wezwanie do uiszczenia tej ceny – wniosek został bowiem złożony po terminie.

Sąd Okręgowy w postanowieniu z 17 czerwca 2014 roku, w poprzednio rozpoznawanej sprawie pod sygn. akt III Cz 382/14, bynajmniej nie wskazywał na konieczność ponownego wezwania do uiszczenia reszty ceny nabycia, a jedynie podkreślił, że należy rozpoznać wniosek z 16 kwietnia 2013 roku, albowiem niemożliwe jest prawidłowe ustalenie terminu płatności ceny nabycia przed jego rozpoznaniem, gdyż sąd może oznaczyć nabywcy, na jego wniosek, dłuższy termin uiszczenia pozostałej ceny nabycia (por. art. 967 k.p.c.). Trzeba jednak pamiętać, że ten wniosek nabywcy o wyznaczenie dłuższego terminu do złożenia ceny nabycia musi być złożony w ustawowym terminie 2 tygodni, o czym skarżąca zapomina, a jej wniosek – biorąc pod uwagę także prawidłowy zwrot wniosku o przywrócenie terminu w tym zakresie – został złożony po tym terminie. Nie może więc on wpływać na bieg terminu do uiszczenia ceny nabycia, który upłynął bezskutecznie 20 marca 2013 roku, albowiem 6 marca 2013 roku skarżąca została wezwana do uiszczenia reszty ceny nabycia w terminie 14 dni pod rygorem utraty rękojmi i wygaśnięcia skutków przybicia.

Regulacja prawna zastosowana przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa.

Należy także podkreślić, że utrata rękojmi następuje z mocy prawa, a postanowienie sądu w tym zakresie ma jedynie charakter deklaratoryjny (por. uchwała Sądu Najwyższego z 20 listopada 2009 r., sygn. akt III CZP 88/09, OSNC z 2010 r., nr 7-8, poz. 100). Jednocześnie zwrot wniosku skarżącej z 3 kwietnia 2013 roku o przywrócenie do zapłacenia reszty ceny nabycia spowodował, że skarżąca nie ma możliwości zasadnego kwestionowania tej decyzji, albowiem pomimo wezwania 9 lipca 2013 roku do uiszczenia reszty ceny nabycia w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu tego

wniosku nie uregulowała tej kwoty w określonym terminie, który upłynął bezskutecznie 16 lipca 2013 roku. Dodać należy, że kwota 202880 zł w ogóle nie została uregulowana.

Z powyższych względów zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

- a. o art. 350 § 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. z uwagi na niewłaściwe wierzycieli i uczestników należało orzec jak w punkcie 1 sentencji,
- b. o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Magdalena Balion – Hajduk